

Olv.: Iz 58,7-10 – 1Kor 2,1-5 – Mt 5,13-16

A tanítványok feladata

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

„Ti vagytok a föld sója, ti vagytok a világ világossága!” Ezekkel a szavakkal fordult Jézus az apostolokhoz. Ők ezt az igazságot magukévá tették és elindultak, hogy keressék az embereket. A világosság és a só vigaszt nyújtsák az embereknek. Ma annyi az én dolgom is, hogy ismétljem a kedves, jó Testvérek felé: *Ti vagytok a világ világossága, ti vagytok a föld sója!*

Itt van az oltár előtt a Máltai Szeretetszolgálat szimbóluma, a nyolcágú kereszt. Azért van itt, mert ezek a napok ünnepnapok a Máltai Szeretetszolgálat életében. 25 éves ez a szolgálat itt Magyarországon. Újra elindult szolgáltról van szó. A XII. században már itt voltak a johanniták és tevékenykedtek 1945-ig. Akkor megszakadt a küldetésük, bár nem szüntették meg. Látens állapotban volt 1989-ig, amikor megalapítottuk a Magyar Máltai Szeretetszolgálatot. Ennek a keresztény üzenetnek szerettünk volna érvényt szerezni:

Ti vagytok a világosság, ti vagytok a só!

Jelmondata:

A hit védelme és a szegények, a rászorulóknak gyámolítása, támogatása!

A szervezetnek 1989. február 4-én volt az alakuló gyűlése és 10-én ünnepeljük a bejegyzését. Dél előtt 11 órakor ünnepi szentmise lesz Zugligetben, ahol alakult és ahonnan elindult ez a 25 éves küldetéses út. Ebben a szentmisében megköszönöm a jó Istennek azt a lehetőséget, amit adott ez által a szervezet által a magyaroknak. Ez magyar mű, a keresztény magyarok egészen sajátos részvételéről szól országunk életében, Európa életében, sőt kellő alázattal azt is elmondhatjuk, hogy a történelem arculatát is formálta. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Ez a krisztusi küldetés ma éppen úgy érvényes, mint 2000 évvel ezelőtt. Akkor az adott élethelyzetben, az akkori körülmények közepette hangzott el, mint ahogy ma is. Más volt az a világ és egészen más ez a mostani.

Ugyanakkor a küldetés érvényes!

A mi feladatunk, hogy érvényt szerezzünk ennek az igazságnak!

A sötétben nem lehet élni!

Emberi természetünknek megfelelő,

hogy várjuk a hajnalt, a nap fölkelését, a világosságot!

Az ember békességben szeretne élni!

Ennek a békességnek ára van!

*A só elvész az ételben, de ettől ízes lesz!
 Az ember is, ha betölti küldetését,
 akkor nem ő lesz a fontos,
 hanem a világ lesz jobb, élhetőbb!
 Mindenki erre vágyakozik!
**Egy élhetőbb világot szeretnénk,
 csak kevésszer gondolunk arra, hogy ennek is ára van!***

A krisztusi elvárás feltételei

Ha meg akarunk felelni a krisztusi elvárásnak, akkor két lényeges szempontot kell tisztázni magunkban. Egyik: a magától értetődő életértelmezés, ami független ideológiáktól, felekezeti hovatartozásoktól! A másik: keresztény önazonosságunk kérdése!

***Egyik: az életértelmezés,
 Az élet azt jelenti,
 hogy az ember a másik emberért él!
 Ez az élet törvénye!
 Ezt nem lehet áthúzni, ez az élet útja!
 Aki ezzel nem ért egyet,
 az elveszítette emberarcát!
 Senki se élhet önmagának!***

A másik: keresztény önazonosságunk kérdése

Ez sajátosan **a mi feladatunk!** Krisztus azoknak mondja, hogy ti vagytok a világ világossága, ti vagytok a föld sója, akik őt elfogadták, akik tanítását befogadták. A világosság a szó, ami adott esetben támaszt jelent, adott esetben eligazítást jelent! A só küldetését tekintve szolgálatot tesz!

Ha mi keresztény önazonosságunkat akarjuk megvizsgálni, akkor arról van szó, hogy ez **meghatározza-e az életünket**, vagy sem? Sajnos azt kell mondani, hogy nem! A 2000 éves kereszténységnek ez a szakítópróbája! Elbuktunk! A világ azért olyan-amilyen, mert ezt a krisztusi küldetést, - amivel a legnagyobb ajándékot adhatjuk a világnak, amelyben élünk, - nem tettük igazából magunkévá, vagy szép lassan, lépésről-lépésre fölmondtuk. Az igazságot ismerjük, vágyaink is e felé fordítják arcunkat, de ez a krisztusi küldetés nem határozza meg a mindennapjainkat!

Hogyan igazodjunk el ma, a harmadik évezred elején? Mire kell gondolnunk, ha kereszténységünket komolyan akarjuk venni? A szó csak azokhoz ér el, akik valóban keresztények akarnak lenni! Sajnos azt kell mondani, hogy ez a világ, amelyben élünk, nem keresztény értékrend szerinti világ, ez **materialista világ**. Azt jelenti, hogy a világ szisztematikusan támadja és rombolja a kereszténység talapzatát, azt a Sziklát, amelyre a kereszténység épül. A világ mindent megtett azért, hogy az egyetlen jótévőjét, a keresztény Anyaszentegyházat félreállítsa. Kicsit vissza kell lépnünk, ha meg akarjuk érteni ezt a helyzetet.

A világ, amelyben élünk, szemben áll a Szenttel! Az isteni értékrend a Szentre hivatkozik, az Istenre! A fundamentum az Isten! A világot zavarja az Isten, a materialista gondolkodás nem tud mit kezdeni vele. A földi ember materialista.

A krisztusi küldetés abban áll, hogy lelket lehel a világba!

Ne az önzés, ne az erőszak határozza meg a világ mindennapjait, a mi életünk mindennapjait. Ez a világ, amelyben élünk, önzésre, erőszakra épül. Sajnos be kell látnunk, ez évszázados probléma. Ez nem csupán a harmadik évezred problémája.

Az elmúlt évszázadokban **az egyháziak** is beleszerettek a materialista világba. Nem védtek eléggé azokat az értékeket, amelyeket Krisztus ránk bízott. Ez a fajta folyamat kicsúcsosodott a francia forradalomban. Eljutunk napjainkig, a XXI. századig, amikor ilyen előzményekre fölépült egy deszakralizált világ, a Szentet tagadó, a Szentnek hátat fordító világ.

A XIX. század új nevet is adott ennek a világnak, az eszmeisége, amely eluralta ezt a világot, **a kapitalizmus**. A kapitalizmus önzésre, erőszakra épít. Egyetlen értéke van, a profit. Ezzel a gondolkodással szemben egyedül a keresztény eszmerendszer tudna szembeszállni. Sajnos az elmúlt századok során barátoktunk a sötétséggel, ízetlenné váltunk. Ma áldozatai vagyunk a sötétségnek, áldozatai vagyunk egy olyan eszmerendszernek, amely elhitette a világgal, hogy a piac az egyetlen rendező elv. Ma már tudjuk, hogy nem igaz. A piac hamisan azt ígérte, hogy azért majd a szegényeknek is jut valami. Amikor megtelik a pohár akkor, ami túlsordul, az a szegényeké lesz. Nem csordult túl a pohár, a pohár mindig nagyobb lesz. Semmi nem csordul tovább. Egy ilyen világban élünk.

A mi küldetésünk ebben a világban is érvényes! A baj mellett szerencsénk is van, hogy a XX. században kiváló **pápák**, egyházi vezetők kerültek az első helyekre. A pápaság szempontjából a XX. század az egyháztörténelem legdicsőségebb száz esztendeje. Ezek az emberek, a mostani pápától visszafelé II. János Pál pápa, XXIII. János, VI. Pál. Mehetünk vissza szent X. Piusig. Ezek a pápák látták ezt a veszélyt és húzták a lélekharangot.

Mi képesek vagyunk-e újra vállalni küldetésünket?

A világban élünk, de nem a világnak élünk! Jézus ebbe a világba jött, de nem ennek a világnak élt, hanem az emberért! Az apostolok is így értelmezték küldetésüket, ebben a világban van az ő feladatuk, itt kell szerepet vállalniuk, de nem úgy, hogy hasonulnak a világhoz. A keresztény értékeket hordozzák, ezek ilyen egyszerűen foglalhatók össze: a világosság, a só!

***Mindenki gondolkodjon el azon,
hoggy mennyire fogadta szívébe a jézusi szavakat!***

A világosság nem kívül van, a világosság bennünk van!
A sötétség nem körülvesz bennünket, a sötétség bennünk van!
A kérdés az, hogy Jézus szava elkezd-e bennünk világítani?
Ha igen, akkor ez azt jelenti,
hogy sokak számára támasz leszünk!
Sokak számára eligazítást jelentenek a mi jócselekedeteink!
Hallottuk, már az Ószövetségben: ha felragyog a világosságotok.
Hogyan? A jócselekedetekben!

***Úgy világítson világosságotok az emberek előtt,
hogy lássák jótetteiteket és magasztalják az Istent!***

Ilyen egyszerű! Nem lehet világosságot jótettek nélkül megjeleníteni! Nincs világosság, aki nem tesz jót, az sötétben van. Sőt, a baj az, aki nem tesz jót, az növeli a sötétséget.

Ha igazán meg akarjuk érteni, mit jelent a világosság, akkor erre **a gyertyára kell nézni**. A gyertya egészen sajátos üzenetet hordoz a világosságról. A fényről a gyertya árulkodik nekünk. A gyertya emberi életünk! A gyertya, ha ég, akkor magát emészt, elfogy! Ha nem gyújtják meg megmarad, de minek. Komolyan kell azon gondolkodnunk, hogy mit jelent a világosság. Mit jelent a fény bennünk? Mit jelent az, hogy elfogy az életünk a jócselekedetekben? Egyébként is elfogy, de tragikus, ha úgy fogy el, hogy közben sötétben maradunk. Sötétben nem lehet élni, elbizonytalanodunk, nincs támaszunk, nincs igazából igazságunk.

A só ízesít, a só nem a világ, a só nem az emberiség, **a só önök**, akik megismerték Krisztust! Ebből a sóból kevés is elég lehet. Ez a kevés azt jelenti, hogy ízes lesz az étel. Tudjuk, milyen a sóatlan étel. Milyen a sóatlan ember? Olyan, mint a szálkás fa. Humortalan, kedvetlen, sóatlan. Elsóznak valamit. Minden lében-kanál. Mindenbe beleteszi a sót, nem lesz jó. Be van sózva. Ez az ember izgága, nyugtalan. Jézus nem ezekre gondol, hanem arra: **a só jó!**

***Márk evangéliumában olvassuk:
Legyetek só, éljete egymással békességben!
Tessék a két fogalmat összehozni!***

A só szerepe a mindennapjainkban! Pál apostol a kolosszei levélben azt írja: legyen a beszédek szíves, sóval ízes! Gyönyörű! Akkor majd megfelelő választ tudtok adni az emberek kérdéseire! A só és a megfelelő válasz az embereknek.

***Legyen a beszédek szíves, sóval ízes!
Ha ilyenek vagytok, akkor úgy tartoztok egymással össze,
hogy lesz feleletek egymás számára!***

Az Egyház küldetéséről van szó ebben a materialista világban, ebben a kapitalista világban, amely egy csinálmány. A kapitalizmus nem fejlődés eredménye, a kapitalizmust kitalálták, erőszakra, versenyre épül, de a feltételek soha sem azonosak. Kevesek javát és hasznát jelenti. Ilyen világban nem lehet élni.

***Jézus, amikor élhető világról beszél, akkor azt mondja,
hogy legyetek egymás támaszai, legyetek egymásnak segítségére a jótetteitekkel!
Ez a világosság! Éljete egymással békességben! Ez a közösség elvi rendezője!
Ez a küldetésünk a harmadik évezredben is!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Legyünk nagylelkűek és ezt az imádságot imádkozzuk azokért, akik az elmúlt 25 év alatt a Magyar Máltai Szeretetszolgálatban önkéntesként oly sokat tettek. Többen voltak régebben, kevesebben vannak ma. A világ rosszabb lett ez alatt a 25 év alatt. Önzőbbek lettek az emberek, erőszakosabbak, követelődzőbbek. Kevésbé összetartók. Úgy látszik, hogy a kezdetekkor a szabadság ígézetében föltámadtak azok az értékek az emberek szívében, amik most is ott vannak, csak az álmok, az irreális dolgok ezeket eltemetik.

Mi Atyánk...